

Ούτε άσπρο, ούτε μαύρο. Ίσως χρυσό!

25/Ιουν/2014 00:05

Γνωστός χρηματομεσίτης έθεσε την ισχυρή διαφωνία του για τα όσα είπαμε χτες: "Το βασικό πρόβλημα των διαχειριστών αυτή τη περίοδο είναι το ποια επένδυση θα κάνει την διάφορα. Ομόλογα και καταθέσεις έχουν μηδενικές αποδόσεις, ενώ τα ακίνητα δεν πλησιάζονται. Τι μένει; Οι μετοχές. Οι διαχειριστές προτιμούν το ρίσκο της απόδοσης από την σιγουριά των μετρητών. Αν χάσουν θα χάσουν με τους πολλούς". Σέβομαι την τοποθέτηση του φίλου. Ωστόσο, διαφωνώ.

Πολλές φορές τα μετρητά είναι ο αδιαφιλονίκητος βασιλιάς. Πότε; Σε μία πτώση των τιμών των μετοχών. Πόσες φορές δεν αισθανθήκαμε παγιδευμένοι, επειδή αρνηθήκαμε να αντιμετωπίσουμε νωρίτερα την ρευστότητα ως μία πιθανή επιλογή; Το να διατηρεί κανείς αυξημένη ρευστότητα σε μία συγκεκριμένη χρονική στιγμή είναι σαν να επιλέγει να αγοράσει μία μετοχή. Οι επαγγελματίες έχουν συμφέρον να ωθούν τους πελάτες τους σε συνεχείς αγοραπωλησίες μετοχών και δεν θα τους κατηγορήσουμε γι' αυτό. Η αλήθεια όμως είναι ότι έχουν χαθεί περιουσίες επειδή επενδυτές αγνόησαν εντελώς την επιλογή των μετρητών.

Διαφωνούμε, επίσης, στην εκτίμησή του για τα ακίνητα. Μπορεί η υψηλή φορολογία να έχει κάνει τον κόσμο του real estate να χάσει την λάμψη του, αλλά αυτό ακριβώς το αρνητικό κλίμα είναι που έχει δημιουργήσει πραγματικές επενδυτικές ευκαιρίες στον χώρο. Ποιός θα μπορούσε να φανταστεί ότι θα αγόραζε σε αποτιμήσεις της δεκαετίας του '80; Χρειάζεται κανείς να ψάξει, χρειάζεται να είναι επίμονος, αλλά δεν θα απορρίψουμε αυτή την κατηγορία των επενδύσεων. Ούτε και θα κλειδώσουμε όμως εκεί όλη την πιθανή μας ρευστότητα.

Τα ομόλογα; Θυμάμαι πριν δέκα χρόνια που η αγορά θεωρούσε αιρετικό όποιον επιχειρούσε να πει κάτι αρνητικό σε βάρος των ομολόγων. Προσωπικά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί θα πρέπει κανείς να αναλαμβάνει τόσο μεγάλο ρίσκο για τόσο μικρό κέρδος! Το κεφάλαιο "χρέος" δεν έχει ακόμη κλείσει. Δεν έχουμε ξεπεράσει την εποχή της αβεβαιότητας. Τα ομόλογα μπορούν στο μέλλον να αποτελέσουν για άλλη μία φορά μία ακόμη πηγή αναταραχής.

Για τις μετοχές τα είπαμε και χτες. Στα επίπεδα τιμών που βρίσκονται θα πρέπει κανείς να αποφασίσει αν θα συνεχίσει να ασχολείται μαζί τους ή όχι. Η θέση μου είναι πως όχι. Τουλάχιστον όχι πριν γίνουν πιο φθηνές. Χωρίς αυτό να σημαίνει όμως ότι διεκδικώ το αλάθητο του πάπα. Αν κάποιος θέλει πάντως να συνεχίσει να επενδύει σε μετοχές, τον περιμένει μία μεγάλη προσφορά: Πολλές ευρωπαϊκές τράπεζες θα αναζητήσουν κεφάλαια μετά από τα stress test. Ο ανταγωνισμός

θα είναι μεγάλος και οι νέες μετοχές θα προσφερθούν σε συσκευασία δώρου...

Το μεγάλο ερώτημα που έχουμε να απαντήσουμε είναι αν ο κόσμος μας έχει βρει τις απαντήσεις που έψαχνε μετά την κρίση των ενυπόθηκων δανείων. Αν τις βρήκε και έχει λύσει τα προβλήματά του, έχει καλώς. Αν όμως δεν τις βρήκε και απλά έσπρωξε τα σκουπίδια κάτω από το χαλί, τότε θα πρέπει ίσως να θυμηθούμε και πάλι τις επενδύσεις στα πολύτιμα μέταλλα. Αν ο κόσμος μας εισέλθει σε μία περίοδο έντονης αμφισβήτησης κάθε τι χάρτινου, ίσως θελήσει να αποταμιεύσει σε κάτι πιο χειροπιαστό το απόσταγμα του μόχθου του.

Είπαμε, δεν "πουλάμε" ιδέες στο επενδυτικό παζάρι. Προσπαθούμε να ανοίξουμε συζητήσεις, να σκεφτούμε ποιον δρόμο θα ακολουθήσουμε. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι λίγοι είναι κάθε φορά οι εκλεκτοί, εκείνοι που σώζονται από την σφαγή των αγορών. Κι ο μόνος τρόπος για να αξιοποιήσει κανείς τις λίγες πιθανότητες για να κερδίσει αυτή την μάχη είναι να χρησιμοποιεί το ισχυρότερο εργαλείο που διαθέτει: Το μυαλό του.

Θανάσης Μαυρίδης

thanasis.mavridis@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)